

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 131/13
Люксембург, 17 октомври 2013 г.

Решение по дело C-101/12
Herbert Schaible/Land Baden-Württemberg

Задължението за индивидуална електронна идентификация на овцете и козите е валидно

Като е приел тази мярка, насочена към по-ефективно предотвратяване на епизоотичните болести, законодателят не е нарушил нито свободата на стопанска инициатива на животновъдите, нито принципа на равно третиране

До избухването на сериозната епидемия от шап през 2001 г. овцевъдите и козевъдите е трябвало да маркират животните си само с ушна марка или татуировка, за да може да се определи, че идват от стопанството им. Животновъдите е трябвало също така да поддържат регистър, включващ общия брой овце и кози в наличност в стопанството всяка година¹. По време на тази епидемия обаче се е наложило да бъдат заколени няколко милиона животни поради неидентифицирани овце и липса на проследяване, за да се установи след това, че голяма част от тях не са били заразени. Освен това се е оказало необходимо да се въведат различни ограничения в рамките на Съюза и да се забрани в световен мащаб износьт на добитък, месо и животински продукти от Обединеното кралство.

За да се гарантира по-ефективното предотвратяване на такива епидемии и да се подобри механизмът на търговията с овце и кози между държавите членки, законодателят на Съюза въвежда нова система², съгласно която всяко животно трябва да бъде идентифицирано с два идентификатора, а именно традиционна ушна марка и електронно устройство. Последният идентификатор може бъде под формата на електронна ушна марка, болус за преживяне, поставен чрез инжекция транспондер или електронна марка на надкопитната става. Идентификацията на всяко животно трябва да се вписва в регистър на стопанството. Освен това, когато дадено животно напуска стопанството, движенията му следва да се записват в документ, който го придружава. В допълнение от всяка държава членка се изисква да създаде централен регистър или компютърна база данни, в който/които да са вписани всички стопанства, намиращи се на нейна територия, и да прави опис на отглежданите в тях животни на равни интервали.

Г-н Schaible, който е германски овцевъд, притежаващ 450 овце майки, предявява иск пред Verwaltungsgericht Stuttgart (Административен съд, гр. Щутгарт, Германия), с който моли да бъде установено, че той няма задължение за индивидуална идентификация и за индивидуална електронна идентификация на отглежданите от него животни, както и задължение за поддържане на регистър на стопанството. В този контекст административният съд иска от Съда да прецени дали посочените задължения са валидни, или са в противоречие със свободата на стопанската инициатива и принципа на равно третиране.

¹ Директива 92/102/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1992 година относно идентификацията и регистрацията на животните (ОВ L 355, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 11, стр. 210).

² Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 година за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО (ОВ L 5, 2004 г., стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 52, стр. 146), изменен с Регламент (ЕО) № 1560/2007 на Съвета от 17 декември 2007 година (ОВ L 340, стр. 25) и с Регламент (ЕО) № 933/2008 на Комисията от 23 септември 2008 година (ОВ L 256, стр. 5).

С постановено на днешна дата решение Съдът констатира, че със задълженията на овцевъдите и козевъдите да идентифицират индивидуално и електронно животните си, както и да поддържат актуален регистър на стопанството, не се нарушават нито свободата на стопанската инициатива, нито принципът на равно третиране.

Макар да е възможно тези задължения да ограничат упражняването на **свободата на стопанска инициатива**, те все пак са оправдани от легитимни цели от общ интерес, а именно целите за ветеринарно-санитарна защита, борба с эпизоотичните болести и хуманно отношение към животните, както и за изграждане на вътрешния пазар на търговия с тези животни.

Всъщност тези задължения са подходящи и необходими за постигане на посочените цели, тъй като улесняват проследяването на всяко животно и по този начин позволяват на компетентните органи в случай на эпизоотична болест да предприемат необходимите мерки, за да избегнат разпространението на заразните болести по овцете и козите.

Освен това тези задължения не са непропорционални. Във връзка с произтичащите от тях **разходи** за животновъдите Съдът изтъква няколко обстоятелства, които следва да бъдат взети предвид, и по-специално, че: (i) е възможно те да бъдат по-ниски от разходите за неселективни мерки, каквито са забраната на износа или превантивното клане на добитъка в случай на поява на болест, (ii) в новата система са предвидени редица изключения, (iii) задължението за електронна идентификация е въведено поетапно, и (iv) животновъдите имат възможност да получат финансова помощ, предназначена частично да компенсира допълнителните разходи, свързани с въвеждането на системата. Във връзка с **хуманното отношение към животните** Съдът отбелязва, че с обстоятелствата, че на животните трябва да бъдат поставени не един, а два идентификатора, и че от статистическа гледна точка новите идентификатори предизвикват повече наранявания и усложнения отколкото традиционните средства, не може да се докаже, че преценката на законодателя на Съюза относно предимствата от въвеждането на задължението за електронна идентификация е погрешна. Освен това Съдът посочва, че като улеснява борбата с эпизоотичните болести и по този начин позволява да се избегне страданието у заразените животни, новата система допринася в положителен смисъл за запазване на хуманното отношение към животните.

С новата система се зачита и принципът на **равно третиране**.

Така **дерогацията**, която позволява на **държавите членки с малък брой овце или кози**³ да предвидят, че системата за електронна идентификация не е задължителна, не води до дискриминация на животновъдите, установени в държава членка, в която идентификацията е задължителна. В това отношение Съдът отбелязва по-специално, че предвидените граници са разумни и пропорционални на преследваните с новата система цели и че посочената дерогация се прилага само за животните, които не са обект на вътрешнообщностна търговия.

На последно място, тази система не води и до дискриминация на овцевъдите и козевъдите спрямо **говедовъдите и свиневъдите**, за които не са предвидени същите задължения. Всъщност въпреки някои сходства между тези различни видове бозайници съществуват разлики, които оправдават приемането на самостоятелна правна уредба за всеки животински вид. Предвид историческия контекст на кризата с болестта шап от 2001 г. законодателят на Съюза е имал основание да установи специфична правна уредба, предвиждаща електронна идентификация на овцете и козите, които са били особено засегнати от тази криза. Съдът посочва обаче, че макар законодателят да може легитимно да се основе на такъв поетапен подход за въвеждането на електронната идентификация, с оглед на целите на оспорваната правна уредба той трябва да вземе предвид необходимостта от преразглеждане на установените мерки, по-специално по отношение на задължителния или незадължителния характер на електронната идентификация.

---

³ Общият брой на животните от рода на овцете и козите трябва да бъде най-много 600 000, а само на животните от рода на козите — най-много 160 000.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708.